

Buurtfeest met maaltijd en boek

Leiden * De Leidse Marewijkbuurt ontstond vierhonderd jaar geleden, als eerste wijk buiten de singels. Uit die tijd is er niets meer over. De oudste bebouwing in het buurtje stamt uit 1900. Buurthistoricus Jan Hengstmengel werkt aan een boek over de geschiedenis, dat op 14 september verschijnt. Dat weekeinde is het Open Monumentendagen en wordt er een wandelroute door de

wijk uitgezet.

Voor de buurt begint het feestje vandaag al. Vanochtend verrijst er een houten poort die de kunstenaars Jacob Kanbier en Reinier Schoonderwoerd den Bezemer beschilderen, bij de ingang van de Marewijk. De poort is een verwijzing naar de poorten die in de zeventiende eeuw toegang gaven tot het tuinencomplex 'De Aloëlaanen', de voorloper van de

buurt. Vanavond is er een groot buurt diner, waarbij alle bewoners eten meenemen en dat delen. Deze week worden bovendien twee muurgedichten onthuld, die speciaal voor het jubileumfeest door Jan Willem Bruins op blinde buitenmuren worden geschilderd. Het ene siert de hoek Poelgeeststraat/Marewijk, het andere aan de Marewijk zelf.

Zicht op de Haarlemmertrekvaart en de huizen van de Marewijk.

Regionaal **7**

Leiden

Miranda van der Voort en Jeroen Jansz: „Alle gemakken van de stad, niet de onhebbelijkheden.”

FOTO HIELCO KUIPERS

Veel betrokkenheid in Marewijkbuurt in Leiden

Een 400-jarig dorpje in de stad

Janneke Dijke
j.dijke@hdcmedia.nl

Leiden * Het is een buurt waar veel mensen hun hele leven blijven wonen. Verhuizen, oké, maar dan wel in de eigen buurt. En huizen-crisis of niet, in de Marewijkbuurt in Leiden blijven de briefjes 'mag ik uw huis kopen' ongevraagd in de brievenbussen vallen. Vanavond zitten een paar honderd bewoners van deze buurt samen aan tafel, op straat. Om het 400-jarig bestaan van de buurt te vieren.

Het is net een dorpje in de stad, zeggen Miranda van der Voort en Jeroen Jansz. „Je moet weten hoe je de wijk binnenkomt, er is geen doorgaand verkeer. Je hebt hier alle gemakken van de stad, en niet de

onhebbelijkheden”, stelt Van der Voort. Jansz zit als voorzitter van de buurtvereniging regelmatig aan tafel met voorzitters van andere buurtverenigingen. „Dan merk ik dat we vaak meer overeenkomsten hebben met bijvoorbeeld de Merenwijk. De problemen die ze in de binnenstad hebben, die herkennen wij hier nauwelijks.”

Van der Voort groeide op in de Merenwijk, en werd door haar man - uit een echte Marewijkbuurtfamilie - de buurt ingetrokken. Nu woont ze in de Vendelstraat, bij haar schoonvader in de Aloëlaan om de hoek. Jansz snuffelde als student aan de buurt, en keerde later terug, nadat hij een tijd in de binnenstad had gewoond. Vervolgens verhuisde hij binnen de buurt naar de Marislaan. Als ze er even voor gaan zitten komen ze zo op een lijst met mensen die net als zij

terugkeerden of intern verhuisden. Door de diversiteit van huizen in de buurt kan dat. Er zijn studenten-kamers, kleine huisjes voor een of twee personen, ruime huizen met grote tuinen, nieuwbouwparkementen. „Ook gescheiden stellen kunnen in deze wijk vaak op een steenworp afstand van elkaar blijven wonen”, zegt Jansz.

Lip

Toch komen er ook nieuwe mensen in de wijk terecht. „Tegen vrienden vertel je dat het hier leuk wonen is, en je wijst hen op een huis dat te koop staat”, vertelt Van der Voort. Haar schoonvader vindt nog regelmatig briefjes in zijn brievenbus: 'Denk aan mij als u het huis wilt verkopen'. Jansz: „Dat gebeurde bij mij eerder ook. Het is crisis, ik vind nu meer andere briefjes in mijn bus: van schoorsteenvegers en

De kinderen hebben het altijd gezellig met elkaar. Vroeger en nu.

klusbedrijven.” De wijk is hecht, maar niet té, vinden ze. „Het is een gezellig buurtje zonder dat je op elkaars lip zit”, vindt Van der Voort. Er wordt op de ouderen gelet, en burens trekken aan je bel als je de sleutel in je voordeur hebt laten zitten. Die betrokkenheid komt mede door de speeltuin in het hart van de wijk, denkt Jansz. „Die is onwijs groot en groen: uniek in Leiden. Daar kom je elkaar tegen.” Volgens hem hebben een paar conflicten ook geholpen bij die hechtheid. „Ik denk dan aan de invoering van het betaald parkeren, een paar jaar geleden. En recent de toegang van de Lammermarktgarage, die wel-

licht op de Marislaan uit zou komen. Dat de gemeente die mogelijkheid schrapte, zien we als een verjaardagscadeautje voor de wijk.”

Nieuwe dingen zijn niet altijd slecht, merkt Jansz op. „Er is een hoop beton bijgekomen: ik heb die hele flatbebouwing aan de Parmentierweg zien bouwen, en de plek van de Oranjerie had ik heel graag groen gehouden. Toch ben ik met de bouw van de Oranjerie nu blij. Het is mooi gemaakt en de bewoners zijn een aanwinst voor de wijk. En ook de bewoners van de flats zijn veel meer betrokken dan ik verwachtte. Bij de maaltijd schuiven er aardig wat aan.”